

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1905—06.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2676.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ellinger*:

Til § 5 føjes: „heller ikke Betaling for Arbejde udført udenfor den reglementerede Arbejdstid, hvor en saadan haves“.

Lovforslagets Paragraffer og det stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling under et.

Ellinger: Jeg har tilladt mig at stille et lille Ændringsforslag til Forslag til Lov om midlertidigt Lønningstillæg for det kommende Finansaar. Lovforslaget er jo en Genganger fra de foregaaende Aar og gaar jo ud paa, at Embeds- og Bestillingsmænd, som have Indtægter under 1,500 Kr., kunne faa et midlertidigt Lønningstillæg, som kan blive indtil 96 Kr. om Aaret, dog maa den samlede Aarsindtægt ikke overstige 1,500 Kr. Der er jo ingen Grund til her at komme nærmere ind paa Principperne i dette Lovforslag. Det er jo blevet behandlet tidligere, og man har udtalt sig for og imod det. Nægtes kan det jo ikke, at der nødvendigvis ved et saadant Lovforslags Gennemførelse kommer nogle Urimeligheder og Ubilligheder ind, at der for de Gagers Vedkommende, som ere nær de 1,500 Kr., kan indtræde saadanne Forskydninger, at der kommer et andet Forhold frem mellem Gagerne, end der var i Forvejen. Disse Ulemper maa man imidlertid finde sig i, de ere uundgaelige, og der er jo det gode ved det, at dette Lovforslags Omraade baade med Hensyn til Antallet af Personer, som komme ind derunder, saavel som ogsaa med Hensyn til Statskassens Bidrag formindskes, efterhaanden som det lykkes at gennemføre Forbedringer og Ændringer

af de forskellige Klassers Lønningsforhold, saaledes at Loven vil forsvinde af sig selv naar der er gaaet et vist Antal Aar.

Det lille Ændringsforslag, jeg tillader mig at stille, gaar kun ud paa at hæve noget, som ikke alene er ubilligt, men ogsaa maa synes at være uretfærdigt. Naar man *kan* ophæve dette, antager jeg, at man fra alle Sider let vil blive enig om at gøre det. I § 5 i Lovforslaget omtales, hvorledes Aarsindtægten skal opgøres, og til denne Paragraf har jeg tilladt mig at foreslaa, at naar en saadan Mands Aarsindtægt opgøres, skal der ikke medregnes Betaling for Arbejde, som udføres udenfor den reglementerede Arbejdstid, hvor en saadan haves, Ubilligheden viser sig naturligvis navnlig naar man kommer op til Indtægter, som ligge meget nær 1,500 Kr. Lad os tænke os, at der f. Eks. paa et Kontor findes to Mænd, som begge have en 1,400 Kr. i Indtægt for deres Arbejde i den reglementerede Arbejdstid. Begge ville derfor i Henhold til dette Forslag kunne faa 96 Kr. til om Aaret, men hvis den ene af dem foruden at have dette Arbejde og denne Indtægt af sit Arbejde, udfører Arbejde udenfor sin Arbejdstid — og dette Forhold findes mange Steder, og det er ikke noget løst henkastet Tilfælde, jeg sigter til — og han faar et Honorar af 100 Kr. derfor, kommer hans Aarsindtægt derved op paa de 1,500 Kr., og efter den Praksis, som hidtil har været anvendt, kan han da ikke længer faa noget som helst Tillæg til sin Løn i Henhold til denne Lov. Herved komme vi altsaa i et Tilfælde, som maa siges at være uretfærdigt, idet denne Mand i Virkeligheden kun faar 4 Kr. for et Arbejde, hvis Værdi er ansat til 100 Kr. Saadanne urimelige Forhold findes flere Steder, og da man kan hæve dem ved en lille Ændring, en lille Tilføjelse som den, jeg her har foreslaaet, og som jeg ikke kan skønne kan føre ind i andre udviklede Forhold, som man ikke kan løse, tillader jeg mig herved at anbefale Ændringsforslaget til den højtærede Ministers og det høje Tings Velvillie.

Sigvald Olsen: Forslaget er jo lige lydende med et, vi have behandlet tidligere. Jeg skal om den af det ærede Medlem stillede Ændring sige, at den falder sam-